

den 28. maj i år, som hr. Nicolai Wammen sikkert også kender, hvor departementschefen redegør for det.

Forud for et officielt besøg, jeg havde i Kina fra den 14. til den 19. april 2002, blev jeg orienteret om, at der den 9. april 2002 var begæret aktindsigt vedrørende afskedsarrangementet, men at ministeriet ved skrivelse af 11. april 2002 havde meddelt, at man ingen akter havde om sagen. Det hører jeg om i ministeriet omkring det tidspunkt. Det kan være omkring den 11.-12. april.

Jeg havde omkring samme tidspunkt hørt forlydender om, at der skulle være tale om et større afskedsarrangement, som ville blive beko- steligt. Og som politisk ansvarlig fandt jeg det rigtigt at få vurderet de økonomiske konsekvenser af arrangementet. Derfor bad jeg ved afslutningen på besøget i Kina, som altså sluttede den 19. april, om, at sådanne oplysninger måtte blive tilvejebragt. På den baggrund blev Forsvars- kommandoen den 22. april 2002 telefonisk orienteret om, at vi ønskede en sådan redegørelse om arrangements omfang og økonomiske aspekter. Og den blev, som det også står i svaret på spørgsmål 42, sendt skriftligt til Forsvars- kommandoen den 25. april.

Nicolai Wammen (S):

Nu er det jo væsentligt, at vi er helt sikre på, at vi forstår hinanden rigtigt. Sådant som jeg forstod ministerens svar, så blev ministeren opmærksom på sagen på to måder i dagene omkring den 11.-12. april, mere præcist forstod jeg at det ikke kunne gives:

Man bliver bekendt med, at der er blevet bedt om aktindsigt i forhold til ministeriet, men også og måske mere interessant, at det her er ved at blive en bekostelig affære, at det kan blive en stor sag. På trods af at man åbenbart allerede omkring den 11.-12. april bliver klar over det, så går der altså 1 uge, før der sker noget fra ministeriets side, fra ministerens side, før man tager nogle aktive skridt. Sådant må jeg forstå ministerens redegørelse.

Jeg vil gerne bede ministeren om at uddybe, hvad det var for informationer, han fik omkring den 11.-12. april. Og fra hvem han fik dem? Hvor klart stod det allerede på det tidspunkt for ministeren, at det her var en problematisk sag? Og hvad er baggrunden for, at ministeren, på trods af at det stod meget klart, at det her ikke bare var en almindelig måde at afholde parade på, ikke foretog sig noget før 1 uge efter? Det synes jeg er væsentligt at få svar på.

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Hvilke informationer? spørges der om. Det drejer sig om, at man på forskellig vis hører om, at der kan blive tale om et stort arrangement, og at det vil koste mange penge. Mere ligger der ikke i det.

Så spørger hr. Wammen om, fra hvem jeg fik de informationer. Nu er det jo altså sådan, at når man har beskæftiget sig med forsvarspolitik siden 1992-1993, så kender man mange officerer, man kender også politikere her i Folketinget. Og hr. Nicolai Wammen kan altså ikke forvente, at jeg vil fortælle det, ligesom jeg heller ikke kan forvente, at hr. Nicolai Wammen vil navngive personer, som fortæller ham et eller andet, så- dan er det altså ikke.

Men det afgørende er, at da jeg får en infor- mation om, at det kan blive et meget dyrt arran- gement – vi har netop intet vidst i ministeriet, hvilket aktindsigtsproblematikken viste, man kendte ikke omfanget af arrangementet og kun- ne derfor heller ikke sige noget om økonomien – er det ikke unaturligt, at jeg, bl.a. fordi jeg sidder i Kina fra den 14. til den 19. med min departe- mentschef og andre embedsmænd, stiller spørgsmål under vores ophold: Hvad kan der være om det her? Ved vi noget om pengene? Hvad koster det? Og da der ikke sker noget, si- ger jeg ved afslutningen på besøget, at det skal vi have oplyst. Det skylder jeg som ansvarlig minister og ansvarlig for forsvarets midler at få oplyst. Derfor kommer der en telefonisk anmod- ning mandag den 22. april, hvor vi er kommet hjem fra Kina.

Kl. 16.25

Nicolai Wammen (S):

Nu kan jeg forstå på forsvarsministeren, at det åbenbart er fra en række kilder, at man har fået oplysninger om, at det blev dyrt, og at det blev stort. Det synes jeg sådan set er en skærpende omstændighed. Det er ikke blot en tilfældig hi- storie, må jeg formode, men det kommer fra fle- re kilder.

Jeg har så bedt forsvarsministeren om at rede- gøre for hvilke kilder, og det kan jeg forstå at forsvarsministeren ikke ønsker, men jeg vil godt spørge forsvarsministeren, om det så i det mind- ste kan oplyses, om det var kilder, som forsvars- ministeren havde tiltro til oplyste korrekte ting, for ministeren, for det synes jeg er væsentligt.

Hvis det er tilfældet, var ministeren – vi kan åbenbart ikke få det mere præcist end i dagene omkring den 11.-12. april – allerede meget klar